

Sviatosť myropomazania čiže birmovania

Čo má robiť ten, kto chce prijať túto sviatosť?

Vo východnom obrade, teda v Gréckokatolíckej cirkvi, sa táto sviatosť zvyčajne udeľuje hneď po udelení sviatosti krsťtu. Teda, keď niekto ešte nie je pokrstený, nemusí žiadať o túto sviatosť, lebo ju prijme hneď po krste.

Ak však ide o dieťa rímskokatolíckych rodičov a dieťa má byť pokrstené gréckokatolíckym kňazom, takíto rodičia majú o túto sviatosť požiadať, lebo v Rímskokatolíckej cirkvi je táto sviatosť vyhradená biskupovi.

Sviatosť myropomazania (birmovania) tvorí spolu s krsťtom a Eucharistiou jeden celok „sviatosti uvádzania do kresťanského života“, ktorého jednotu treba zachovať. Touto sviatosťou sa dovršuje krsťtná milosť. Pokrstených sviatosť birmovania dokonalejšie spása s Cirkvou a bohato ich obdarúva osobitnou silou Svätého Ducha, takže sú ako praví Kristovi svedkovia väčšmi povinní šíriť kresťanskú vieru slovom i skutkom a túto vieru aj brániť.

Sviatosť myropomazania sa udeľuje tak, že po krste sa kňaz modlí predpísanú modlitbu a po nej maže dieťa (aj dospelého) zvláštnym olejom - **myrom**, ktorý na Veľký štvrtok posvätil biskup, na rôznych častiach tela (čelo, oči, nos, uši, ústa, prsia, ruky a nohy) a pritom sa modlí: **Pečať daru Svätého Ducha. Amen.**

Čo nám prináša sviatosť myropomazania?

Osobitné vylatie Svätého Ducha, aké kedysi apoštoli dostali v deň Turíc, čiže Päťdesiatnice (50 deň po Ježišom zmŕtvychvstaní), kedy aj my slávime sviatok Zoslania Svätého Ducha.

Preto myropomazanie prináša vzrast a prehĺbenie krstnej milosti:

- prehlbuje naše zakorenenie v Božom synovstve...;
- pevnejšie nás zjednocuje s Kristom;
- zveľadňuje v nás dary Svätého Ducha;
- zdokonaľuje naše spojenie s Cirkvou;
- dáva nám osobitnú silu Svätého Ducha, aby sme ako praví Kristovi svedkovia slovom i skutkom šírili a bránili vieru, aby sme odvážne vyznávali Kristovo meno a nikdy sa nehanbili za kríž:

Svätý Ambróz o tom hovorí: „Pripomeň si teda, že si dostal duchovný znak, ducha **múdrosti** a **rozumu**, ducha **rady** a **sily**, ducha **poznania** a **nábožnosti** a ducha **svätej bázne**, a chráň si, čo si dostal. Boh Otec ťa označil, Kristus Pán ťa posilnil a vložil ti do srdca Ducha ako závdavok.“ (Katechizmus katolíckej cirkvi, odst. 1303)